

Choi Jeong Hwa:
'Super Flower', 1995

gijnhofhuisje het fantasmagorisch universum van de Brit Tony Oursler. Hij is één van die machtige verhalenvertellers, die het onbezield weet te bezielen. Projecties op het gelaat van poppen brengen deze tot leven, schreeuwend en jammerend vanonder een matras of een omgevallen fauteuil, razend en tierend ruziënd, neurotisch grimassend als kwelduivels uit een nachtmerrie. Zij infiltreren in het echte leven en confronteren de toeschouwer lijfelijk met de duistere hoeken daarvan. Maar er worden ook ontsnappingsroutes aangegeven. Een 'Talking Light', zo'n woorden spuwende lamp, reciteert gebiedend: 'What ever happens now is beautiful, look around you, everything is alive in the light.'

DE VERBEELDING AAN DE MACHT

Benevens het Provinciaal Museum en de omliggende begijnhofhuisjes wordt het Modemuseum in beslag genomen door ontwerpers zoals Walter Van Beirendonck of Issey Miyake en kunstenaars waaronder Liliane Vertessen, Louise Bourgeois, Daniele Buetti. In

Artistiek-ludiek beleg van Hasselt

het Jenevermuseum ontvouwen zich de vreemde werelden van twee Nederlanders, Sylvie Zijlmans en Hewald Jongenelis. Leegstaande panden worden ingepalmd, winkelvitrines, de toren van de Tweekorenwijk, de parkeergarage van de Holyday Inn. Op het plein daar plaatst Hugo Duchateau een grote tent. Hij is in eerste instantie een schilder en dat weerspiegelt zich in het kleurrijke patchwork. De ene kant oogt oosters en de andere is meer Afrikaans getint. Uit de niet te betreden tent klinkt muziek. Slavische muziek, dat was de bedoeling. Door de Kosovo-oorlog lijkt dat plots een politieke commentaar. Pal naast het hotel stelt de tent hoe dan ook scherp op het contrast tussen rijk en arm, op integratieproblemen, migraties, vluchtelingen.

Blijkbaar tonen kunstenaars op dit ogenblik weinig interesse om het publiek daadwerkelijk bij hun project te betrekken. Alleen de jonge Belg Mark Milissen richtte zich tot de bevolking. Een grootscheepse ophaalactie van kleding resulteert onder meer in een installatie in de Sint-Rochuskerk, in de volksmond de 'Paterkeskerk' waar nog menige kaars wordt gebrand voor het 'Heilig Paterke'. Op de ring zelf herinneren enkele houten zomerhuisjes van de Duitse kunstenaar Judith Samen aan de 19de-eeuwse boulevard. De groene promenade vertegenwoordigt het ideaal van het platteland in de stad. Aan de

buitenzijde verzezen zomerhuisjes om vrienden te ontvangen. De openbare bibliotheek wordt het toneel van een Japans project voor kinderen, het filmprogramma bevat onder meer de barokke sprookjesopera 'Crewmaster 5' van de Amerikaanse kunstenaar Matthew Barney en op 4 september trekt het openluchttheater 'Dimonis' door de binnenstad, een quasi middeleeuws schouwspel met strijdende engelen en duivels van het Spaanse gezelschap Els Comediantes. Met een Western-parade op de ring geeft de Limburgse kunstenaar

Meisjesdromen, zo zou je de hoogst gekunstelde beelden van Mariko Mori kunnen omschrijven. In het museum lokt de video 'Miko no Inori' de bezoekers naar Utopia. De Japanse speelt de rol van de in haar land alomtegenwoordige onthaalhostess. In een zilverkleurig sciencefiction-kostuum en met vreemd zilveren ogen draait ze op de ijle klanken een glazen bol rond in haar handen. Op de achtergrond verschijnt af en toe iets wat een luchthavenhal lijkt. Daar staat zij als een futuristische geisha aan de poort van een techno-nirvana. Kenji Yanobe behoort ook tot die oprukkende, jonge Japanse kunstenaars. Vorige herfst werden zij samengebracht in de 'Ecole des Beaux-Arts' in Parijs, waar Yanobi veruit het sterkst naar voren kwam. Zijn felgekleurde beelden lijken ontsnapt uit een apocalyptisch pretpark. Hij

Tony Oursler: 'Satan's Daughter', 1996

knutselde een knalgeel bescherm pak in elkaar, als van een kosmonaut of een duiker. Het doet onweerstaanbaar denken aan 'Kuifje op de maan', want ook de hond voorzag hij van zo'n pak met helm. Hiroshima, Tsjernobyl, de angst voor radioactiviteit, de aardbevingen die Japan gedurig door elkaar schudden: die dreiging maakt hij draaglijk door ze te vertalen in een soort van speeltuigen. In zijn 'Survival Racing Car', een kruising tussen een rolstoel en een pantserwagen, snelt hij onversaagd richting 21ste eeuw.

ROODKAPJE EN DE WOLF

Op de voorgevel van het museum hangt een gigantisch tweeluik van de jonge Belgische fotograaf Fred Leemans: een dode hond op de weg geflankeerd door een man in profiel met een rode kap over het hoofd. Het beeld